

Дълбоко грѣй мрачния блѣсъкъ на нощния кладенецъ,
 дълбоко горятъ отразенитѣ свѣтли звезди,
 дълбоко, дълбоко бий тъмната радостъ въ земята
 запалена
 и въ скжпитѣ кости на моитѣ буйни дѣди.

Въ горитѣ, въ нивята лъщятъ черни весели камъни,
 надъ друма широко луната червена гори,
 и пѣятъ джбравитѣ, грѣятъ джбравитѣ алени
 въ незнайния блѣсъкъ отъ родни дълбоки зори.

Азъ тръгнахъ по пжтя да ходя, да каня за сватбата
 и васъ мои родни, умрѣли и тъмни бащи,
 кжде сте не зная, но гледамъ земята зарадвана
 въввъ златни одежди и погледи свѣтли цѣвти.

И вѣрвамъ, и вѣрвамъ, че вие ме днесъ благославяте,
 въввъ ранното утро въ сърцето ми младостъ гори,
 и грѣятъ полетата, грѣятъ и пѣятъ джбравитѣ
 въ незнайния блѣсъкъ отъ родни, дълбоки зори.